

ת"פ 234/03/15 - אילן סויסה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 234-03-15 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)
תיק חיצוני: 81759/2015

בפני	כבוד השופטת יעל פרדלסקי
מבקש	אילן סויסה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין בקשה לגילוי ראיה חסויה:

1. בפניי בקשה לגילוי ראיות חסויות, שעניינה חשיפת המקורות ומוסרי הידיעה, בידיעה מודיעינית חסויה שמספרה 15-0092-542 (להלן: "**הידיעה המודיעינית 1**") ובידיעה מודיעינית שמספרה 15-0092-264 (להלן: "**הידיעה המודיעינית 2**") וכן חשיפת הידיעות המודיעיניות 1 ו-2 במלואן.
2. ב"כ המבקש טענה בכתב ובע"פ, כי באישום הראשון נטען שהאירוע נשוא האישום החל בתאריך 22.2.15 בשעה 11:00 או בסמוך לכך ובאישום השני נטען כי האירוע נשוא האישום הוא מיום 20.2.15 בשעה שאינה ידועה. עוד טענה, כי עולה מהפראפרזה של הידיעה המודיעינית 1 כי הידיעה "נמסרה בתאריך 22.2.15 בשעה 13:08 ועוסקת באירוע שהתרחש כחצי שעה עובר למסירת הידיעה ושהרקע סכסוך שהיה ביום שישי האחרון (20.2.15) בין המתלונן לנאשם". ביחס לידיעה המודיעינית 2 טענה כי עולה מהפראפרזה כי הידיעה "נמסרה בתאריך 22.2.15 בשעה 12:45 ועוסקת באירוע שמתרחש כרגע במרכז המסחרי, ברקע סכסוך בין המתלונן והנאשם". בנוסף הגישה ב"כ המבקש בדיון שהתקיים במעמד ב"כ הצדדים והמבקש, לוח צילומים של המבקש מיום 25.2.15 וטענה, כי ניתן לראות בתמונות חבלות על גופו של המבקש. עוד טענה, כי קיימת אפשרות שמוסרי הידיעות או המקורות לידיעות המודיעיניות 1 ו-2 היו עדי ראיה לאירועים נשוא כתב האישום או שהינו/ם עד/ים מעורבים/ים שחבטו/ו בנאשם או במתלונן, ויכולים לסייע להגנת המבקש. בנסיבות אלה, הצורך בגילוי הראיות להגנת המבקש עולה על הנזק הציבורי שבאי גילוייה ולפיכך יש להיעתר לבקשה.
3. המשיבה הגישה תעודת חיסיון והתנגדה לבקשה.
4. ביום 10.6.15 לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, שמעתי במעמד ב"כ המשיבה את קצין המודיעין של תחנת איילון, אשר נימק את ההתנגדות המשיבה לבקשה ומסר לעיוני את הידיעות המודיעיניות 1 ו-2. דברי קצין המודיעין נרשמו בכתב ידי בפרוטוקול נפרד וחסוי אשר שהופקד בכספת בית המשפט, וכן הופקדו על ידי בכספת

בית המשפט הידיעות המודיעיניות 1 ו-2.

5. דיון והכרעה:

א. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס למבקש באישום הראשון כי ביום 22.2.15 בשעה 11:00 לערך, ביקש מבוועד רחמני (להלן: "**המתלונן**") כדור סבוטקס והמתלונן סירב לבקשתו. בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 13:00 לערך, משישב המתלונן בקיוסק של אמנון ברמת יוסף בבת ים, הגיע למקום המבקש כשהוא רעול פנים וכובע גרב על ראשו, ופצע את המתלונן בכך שדקר אותו בישבנו ובידו השמאלית באמצעות סכין. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן פציעה - חתך של כ-2 ס"מ בעכוזו עם המטומה קטנה, ופצע חתך בידו השמאלית. במהלך הדקירה איים המבקש על המתלונן באומרו שזה רק ההתחלה ובפעם הבאה ירצח אותו. עוד נטען בכתב האישום כי המבקש עזב את הקיוסק והלך לקופת חולים, כשהמתלונן בעקבותיו. שם נכנס לשירותים, החליף בגדים, חלץ נעליו והכניס את בגדיו ואת הסכין שבאמצעותה דקר לתוך שקית וזאת על מנת להכשיל הליך שיפוטי. השוטרים שהגיעו למקום הודיעו למבקש על מעצרו, המבקש התעלם מהשוטרים והמשיך ללכת. השוטר קובי תפס בידו של המבקש, והמבקש דחף אותו לאחור על מנת למנוע את מעצרו החוקי. בתחנת המשטרה הוביל השוטר יאן (להלן: "**השוטר**") את המבקש לחדר ההמתנה, ובנסיבות אלו איים המבקש על השוטר, בכך שהניף את ידו בצורה מאיימת לכיוון פניו של השוטר. השוטר סובב את המבקש עם הגב אליו, המבקש ניסה להסתובב ותקף את השוטר בכך שבעט ברגלו תוך שהוא משתולל. בנוסף נטען כי מעשיו החזיק המבקש בסכין מבלי שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

באישום השני מיוחס למבקש, כי ביום 20.2.15, בבת ים, על רקע סירובו של המתלונן למסור לו כדור סבוטקס, איים המבקש על המתלונן באומרו: "אם אתה גבר בוא מאחורי המרכז", בכוונה להפחידו ולהקניטו.

ב. סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א -1961 קובע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה".

ג. בפסיקה נקבע, כי על בית המשפט בשקלו להורות על גילוי ראיה חסויה, ילבחון האם יש בראיה פוטנציאל אפשרי להביא לזיכוי הנאשם. באם התשובה לשאלה זו חיובית, על בית המשפט להורות על גילוי הראיה, גם אם כתוצאה מכך יפגע אינטרס ציבורי חשוב.

בבש"פ 120/10 פלוני נ' מ"י (24.2.2010) כתב כבוד השופט עמית:

"בבסיס החיסיון עומד האינטרס הציבורי של בטחון הציבור או בטחון המדינה, אך גם אינטרסים חשובים אלה יינגפו בפני הערך של חקר האמת ועקרון העל של אי הרשעת חפים מפשע, מקום בו הראיה החסויה היא מהותית וחיונית להגנתו של הנאשם...

מכאן, שכאשר הראיה החסויה עלולה להביא להרשעתו של חף מפשע או למנוע ספק סביר שיכול ויעמוד לזכותו, תיטה הכף להעדפת עניינו של הנאשם על פני חיסיון הראיה ... המבחן לחיוניותה של ראיה להגנתו של נאשם הוא אם יש בה 'פוטנציאל מזכה', קרי, אם הראייה עשויה לעורר ספק סביר באשמתו".

בבש"פ 8585/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו ביום 23.1.13) כתב כבוד השופט מלצר: "...על בית המשפט הדן בעתירה לגילוי ראיה חסויה לבחון את החומר החסוי: 'בעיניו של סגור' המבקש לגלות כל בדל ראיה שיש בה, ואפילו בדוחק - כשהיא לעצמה או עם ראיות אחרות - לסייע לנאשם..."

ד. לאחר שעיינתי בידיעות המודיעיניות 1 ו-2 מצאתי, כי אין בחשיפת ה"מקורות" מוסרי הידיעות ואין במסירת הידיעות המודיעיניות במלואן כדי לסייע למבקש בהגנתו, שכן אין בהם פוטנציאל אפשרי להביא לזיכוי המבקש.

ה. לאחר ששקלתי את דבריו של קצין המודיעין, שוכנעתי כי יש בחשיפת מקור הידיעות /מוסרי הידיעות ומסירת הידיעות המודיעינית כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב שעניינו סיכון שלום מוסרי הידיעות, ופגיעה בשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה.

ו. לפיכך, משלא מצאתי פוטנציאל מזכה בידיעות המודיעיניות ובחשיפת שמות המקורות /מוסרי הידיעות המודיעיניות 1 ו-2, ומנגד מצאתי כי באם איעתר לבקשה אפגע באינטרס ציבורי חשוב שעניינו סיכון שלום מוסרי הידיעות ופגיעה בשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה, החלטתי לדחות את הבקשה.

6. אני קובעת דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 במעמד ב"כ הצדדים והמבקש ליום 25.6.15 בשעה 8:30.

מזכירות ביהמ"ש תזמן את המבקש משב"ס ותשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ה, 11 יוני 2015, בהעדר הצדדים.